

FUNDAT Y DIRIGIT PEL PÉRIT AGRONOMO D. FRANCISCO TOBELLA Y ARGILA.

Surt el primer y tercer diumenge de cada mes.

SUMARI

Un bon consell.

Secció d'agricultura práctica.---De la calamitat ó plaga de la llagosta y dels escarbatets.---Cultiu dels bolets.---Excursió per l' Hisenda d' en Montmany del Papiol (figura 20.)

Secció de varietats.---Historia de la seda, sa introducció en alguns llochs d' Enropa.

Noticias agricolas.---Avis importantíssim.---Malaltia del taronjer.---Premi de molta utilitat.---Errata.

Revista vinicola corresponent á la primera quinsena del mes de Juny.

PREUS Y PUNTS DE SUSCRIPCIÓ

UN ANY. 20 RALS.

MITX ANY.. . . . 11 »

TRES MESOS. 6 »

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ:

PORTA-FERRISA 18, BAIXOS.

En BARCELONA:---Verdaguer, Rambla, enfront del Liceo; Niubó, Espasaria; Poch, plassa de la Llana, 19, magatzem de paper; Riera. Hospital, 19, botiga del Bano, y en las principals llibrerias.

BOTIGA DEL BANO

CARRER DEL

HOSPITAL, 19

BARCELONA

UNICH

DEPÓSIT

DE MISTOS DE CERILLA

DE LA AFAMADA FÁBRICA

«EL GLOBO» DE VALENCIA

que tan bon nom s' ha conquistat, tant per l' inmillorable classe de mistos com també per la gran quantitat que contenen las capsetas, y aixó fa, que surtin molt ventajosas pels consumidors.

PAPER DE FUMAR de totes classes y marcas.

PAPER DE CREIXENS (berros)

Ab l' extracte d' aquesta higiénica planta, 's fábrica un nou paper de fumar. Segons opinió de Mr. Guibour, confirmada per l' Academia; 'ls *creixens*, son lo mes eficás remey pera la conservació de la boca. Recomaném als fumadors aquet nou é higiénich paper, segurs de qu' al probarlo, trovarán sas bonas qualitats, servint aquestas del millor elogi qu' es pot fer del dit paper.

CALENDARIS de totes menas y molts altres géneros, á preus molt ventajosos.

L' ART DEL PAGÉS.

UN BON CONSELL.

Una de las mes terribles crisis qu' avuy experimenta l' agricultura y amenassa sa existencia, sino en tots los districtes ó sonas al menos en algunas d' ellas, es la má d' obra, qu' es poca y cara.

Á mesura que l' agricultura adelanta, los cultius son mes perfets y requereixen, per lo tant, mes quantitat de treball ó sia má d' obra, si los medis del cultivador no li permeten fer rés de las máquinas que l' ingeni escampa per tot lo món, ab fi de simplificar lo treball y complementar los progressos que la ciencia senyala á totes las manifestacions de l' humana activitat.

Nostres esforços s' encaminan á remediari est mal, posant de relleu lo medi mes fácil y practicable á fi de conjurar semblant plaga qu' impedeix al agricultor seguir via dreta son propòsit, que deu ser, cultivar bé y barato ó produhir més y millor.

Lo petit propietari no pot per ningun modo, tant per lo cóst de las máquinas, com per falta de manteniment d' alguna d' ellas, no pot cultivar més qu' á copia de la suhor, del brasser que no trova de vegadas, y si 'l troba es á pés d' or. Ab semblants sacrificis li es imposible seguir las exigencias del temps y dels cultius perfeccionats, si la maquinaria no corra á son ausili ab gran llesatesa.

Cóm se pot fer?

Ben sencillament, encara que l'indicació res te d'extraordinari, pus que tothom ho sap; mes la recordansa es sempre profitosa, y á voltas motiu per s'acceptació, y en est cas, consisteix en l'associació de 'ls cultivadors d'una mateixa localitat ó col·lindants, ja per comprar las máquinas, ja per llogarlas.

Las dos máquinas que mes falta fán al pagés avuy son la *segadora* y la *trilladora*. Ara bé, reunits los necessaris, aunant solsament lo capital qu' en un any dehuen gastar ab la sega y batera, ne tindrian suficient per comprar ditas dos máquinas; no sols per fer las sevas feynas, si que també per llogarlas y reportar un bon profit.

Mes suposém que no pot comprar-se, en est cas se lloga per un tant per hectárea, com se fa ja en Fransa, ahont la societat d' agricultura de Doubs, va organizar l' any passat, quatre trens de máquinas pera segar esplets y dallar herbas, per un moderat premi, y qu' á vista dels profitosos resultats obtinguts, est any aumenta 'l convoy ab tres trens mes de máquinas destinadas á la sega pública.

Aixó passa en Doubs; mes aquí qui 'n cuida?

Cualsevol de las casas constructoras, nacionals y estrangeras, mentres lo número d' associats sia bastant per mantenir una máquina, durant la temporada de treball.

Per lo tant, no dormir-se pagesos, adopteu cualsevol dels medis indicats, per simplificar y facilitar lo treball del camp, de no ferho, los gastos absorbirán los beneficis y l' agricultura decaurá y ab ella lo ben estar del pagés y la prosperitat de nostre ben volguda patria.

JOSEPH VERGÉS Y ALMAR.

SECCIÓ D' AGRICULTURA PRÁCTICA.

DE LA CALAMITAT Ó PLAGA DE LA LLAGOSTA Y DELS ESCARBATETS.

Recordarán nostres lectors lo que diguerem en el núm. 9, prometent donarlos á coneixer uns càlculs; pero á fi de que estigan al corrent d' alguns fets, nos permeterán que avans los hi diguém lo qu' hem sabut y vist en un diari, despres de lo dit, en aquella fetxa, y per lo tant aném al cas:

Los escarbatets continuaren en las vinyas alguns dias, no obstant de la gran persecució y la cassa que 'ls daban los pagesos fentne desapareixer gran cantitat, pero com se reproduhian en gran número, favorits, com se deya, per la sequetat, resultá que 'n quedaran molts, y al presentarse en aquella comarca, segons sembla, las plujas y per consegüent las humitats feu que marchasen los dits escarbatets de las vinyas y pasaren al sembrats fenthi ó causanthi tants danys com habian causat en las vinyas, fent d' aqueix modo qu' els pagesos no descansian sino sempre perseguintne los dits insectes: cuantas voltas s' haurán penedit aquells bons agricultors de no tindren ausellets en abundancia, y aquells pagesos tant treballadors cuantas y cuantas vegadas haurán pensat ab la falta que 'ls feyan y lo molt y molt que 'ls haurian ajudat els ausells y los molts jornals qu' aqueixos haurian estalviat als pagesos, encarregantse els ausellets de devorar y fer perdrer els escarbatets y la llagosta.

A proposit de lo dit explicarém lo manifestat per una persona qu' anys enrera presenciá, anant de viatge, algun cas y que 'l refereix com á testimoni de vista que fou, y diu aixís:

La llagosta no es un mal nou en nostre país; com á plaga, existeix en la Mancha desde fa molt temps; y jo recordo, sens ser encara vell ó jayo, que per los anys de 1840 á 1845, s' alsa-

ban aquells pobles en someten, ab los arcaldes al devant, pera perseguir y matar la llagosta: y en un poble conegut y anomenat el Toboso vaig veurer nuvols d' aquells insectes, tan voluminosos ó grossos y espessos, que tapaban el sol al mitg del dia, espantantne y fentne tornar enrretra á quatre poderosas mulas enganchadas al cotxe en que jo anaba. Si axó sucsehia ja allavors, no es d' estranyar qu' el impertinent y devorador insecte s' hagi propagat, invadint altres moltes provincias del modo que ja sabém tots; lo estrany sería qu' aixó no sucsehís, á pesar del treball excessiu empleat pera combatrer la plaga.

No 's tracta d' averiguar quant ha costat y quant costa aqueix treball, que may s' acaba. Lo que sí diré y me proposo probar, es que, sent ineficás pera estingir complertament la llagosta, será sempre un recurs transitori, com si diguessem passatjer ó sols de moment, mentres no 's propagui ó s' escampi la idea saludable y profitosa dels arbrats ó arboleda en las provincias mes plagadas dels insectes devoradors: dihem aixó porque com ho sabém tots en l' arbrat, els auselletes, y especialment lo pardal, tan aborrit per alguns pagesos, fa los nius ó sia las crias.

A proposit del pardal, recordo haber vist, fá alguns pochs anys, en els carrers de Londres (capital d' Inglaterra) uns cartells ó anunsis ab grans lletras en els que 's llegia que 's oferia ó 's donaba un chelin (moneda inglesa qu' es igual á 5 rals espanyols) per cada parell d' aqueixos aucells, s' enten, que 'l parell se compon de mascle y femella; y que tambe qui 'ls pagaba (los 5 rals ó sia un chelin per cada parell) fou una companyia de colonisació de la Australia que 'ls volia pera propagar la especie en aquella part del mon, á fi de lliurar ó llibertar los sembrats y plantació dels estragos dels insectes.

Donchs bé; si 's compara tot lo referit veurém que succeheix lo contrari en moltes de nostras provincias plagadas de llagosta: se persegueix de mort als aucells porque 's menjan el blat ó forment; y en algunas altres no volen que hagia arbres porque els dits aucells no tingan ahont fer los nius. La consecuencia de tot aixó es ó fa que la llagosta creix, y creixerá sempre com també tots los demás insectes, sino 'ns proposém de cop tots, y en particular els pagesos á fomentar y protejir baix tots con-

ceptes y de tots los modos y medis que 'ns sian possibles, el augment dels aucellets, ajudant la suas crias, que son los millors amichs y ajudants ~~é~~ messos dels bons agricultors ó pagesos.

En proba d' aixó aném á probarho per medi dels càlculs que tenim promesos y que dirém en un altre número.

ANTON MAYMÓ.

CULTIU DELS BOLETS

De tots es coneguda la importancia dels bolets y atenent á lo poch explotat que está dit cultiu en Espanya y sobre tot en Catalunya, no será per demés que 'ns en ocupém lleugerament.

Dos son los punts culminants en que devém fixar nostra atenció, dependint dels tals lo bon resultat.

Lo primer consisteix en escullir la llevar. Tots sabém que la Providencia ha dotat á la naturalesa d' aquesta llei tan admirable de *compensació*, en virtut de la qual res se pert y tot *ser* te modo de reproduhirse, llei divina, devant de la qual no tenen mes recurs los increduls que confessar la existencia de tot un Deu.

Com la planta que 'ns ocupa perteneix al tipo de las *Célulars* de De-Candolle ó *Criptogamas* de Linneo, classe *Bolets*, las quals constan solsament de teixit celular y 'ls òrgans de la reproducció son poch visibles, consistint en los *esporuls* que dihuen los botanichs y que generalment ó á lo menos en las especies de bolets conegudas eu Catalunya están colocats en la part superior del sombreret en forma de polvo granular blanquínos. Eixa es la llevar: per lo tant en lo dupte de poguer separar en deguda forma los dits *esporuls*, per lo minuciosa y detinguda qu' es eixa operació quant falta la práctica, s' aconsella cullir un bolet en estat de complert desenrotllo, separar la cama ó tronch (*mycelium*), secar lo sombreret al sol y després partirlo en petites porcions, pero ab molt cuydado á fí de que al fer las divisions no 'n saltin los referits *esporuls*, guardantse luego dins un pot de cristall ab tap esmerilat, per quant se desitxi sembrarse.

La segona part consisteix en la preparació del terreno ahont se vulguia fer la sembra. Segons lo clima, pot ser al aire llibre, en invernàculs, en los subterranis de las casas ó en lo seller. En aquest país aconsellém que no

siguia al aire llibre y sí en paratje fosc ú obscur. Se prenen fèms de caballería llimpios de palla y pedras, s' humitejan y s' en forma una pila; al cap d' una setmana s' en pren una porció igual y se fá la mateixa operació, barrejantlos després ab los de la primera pila y aixis sucessivament fins á tenirne una superfície de dos pams d' alsada, quatre d' amplada y la llargada pot esser discrecional. Allavors si sembran los bolets, á cual efecte se fan sots en la tal superfície que tingan de profunditat un quart, y la distancia l' un de l' altre un pam, ahont si tiran los *esporuls* ó bé los trossets de bolet qu' hem dit anteriorment. Se cubreix tot plegat d' una capa de guix (sulfat de cals) ó tesa calcárea, tenin precaució de regarho de tant en tant, segons lo ventilat que siguia 'l paratje qu' es destini á dita operació.

Alguns aconsellan barrejar un poch de terra calcárea ab los fèms y en lloch de cubrirlos, com havém dit nosaltres, ab dita terra luego de sembrats, ferho ab palla dels peus de las caballerías.

Al cap de 8 ó 10 dias ja 's comensa á desenrotllar la nova planta.

Com se pot compendrer, esta operació es susceptible de varias modificaciones que en lo terreno de la práctica se podrán fer á cual efecte aconsellém á nostres pagesos qu' ho estudihiu, creguts d' obtenirne bon lucro per ser una planta que te molts aficionats.

Un altre dia, si á Deu plau, ens ocuparém de la manera de distingir los que son comestibles dels venenosos, baix los punts de vista botanich y organoléptich, y si ab nostres débils pero ben intencionadas forsas, contribuím á posar un gra d' arena al edifici que 's deu alzar á la Agricultura, ens tindrém per sobradament recompensats.

Arenys de Mar 1 de Juny de 1877.

JOSEPH MARIA VALETA Y CASTELLÓ.

EXCURSIÓ PER L' HISENDA D' EN MONTMANY DEL PAPIOL.

Habentnos proposat donar á coneixer tots los esforços individuals ó aislats que pugan ser d' alguna utilitat per la agricultura del nostre pais, manifestarem lo desitg de poder visitar algunas hisendas dels propietaris rurals, ab quins estiguessen enllassats per relació de coneixensa ó amistat y las ofertas foren inmerescudas, porque sobrepujaren de molt á nostras es-

peransas; aixís es, com passarem á la que 'ns ocupa en est moment, ab la seguritat de trovarhi alguna cosa que pogués servirnos.

Cada home te las sevas aspiracions per un objecte predilecte ó per una idea determinada y aixís trobém com lo duenyo d' aquesta hisenda pot tenir la vanagloria de contar ab un seller que bé pot posarse en primera fila entre los edificis de sa classe d' aquet país, puig á mes de ser grandíós reuneix totas las condiciones necessarias á indispensables pera una bona elaboració del ví, qu' es á lo qu' aspira son propietari. En aquesta pessa hi trovarem un aparato de molta utilitat per escorrer las mares del vi ab gran facilitat y economía de temps y diners, puig que

Fig. 20. Caputxí.

á mes de recullirse fins una gota, no s' esbrava ni s' embruta, ni 's torna agre. Aquesta eyna, que costa uns 3 duros y s' ano-

mena *caputxi*, consisteix en una especie de galledas E y F de diferents diàmetros colocadas al revés l' una sobre l' altre ó cap per avall, juntadas per medi d' uns baldons, *m* y *n* com representa la figura 20.

En la part inferior hi ha una aixeta D per traure 'l vi escorregut; en la superior una curriola A penjada al sostre pera sostindre y alsar un pam ó dos de terra tot l' aparato. Las mares del vi se fican dins d' un sach, que 's passa per dins de la cubertora E, sense fons, engalsada ab lo recipient F tapat per baix lo cual se lliga ab una corda en B, que passa per la curriola y subjecta en una estaca ó clau clavat á la paret C tot l' aparato á l' alsada que 's vol: de modo que 'l mateix pes, sempre igual, fa escorrer molt bé las mares. A mes del bon conreu de las vinyas y prescindint de la introducció dels avansaments moderns, tal com la práctica 'ls aconsellá, era natural qu' habenthi bosch s' hi criessin la mena d' animals qu' atesa la proximitat á la capital y las condicions especials de la casa poguessin donar mes bons resultats. Aquells, son un remat de cabras, sense banyas, porque no pугan trucarse y ascapsadas las dents, porque no pугan fer malbé l' arbrat, cual llet ve tots los dias á la capital y es venuda ab preferencia per sa bona calitat, atesa la gran extensió de boscuria pera pasturar y la especial alimentació de grans, que se 'ls hi dona en lo corral. Lo munyidor, ahont per ordre y á la simple veu del pastor, acudan d' una en una totas las cabras, está disposat de manera que 'l pastor no puga, en cas de vessarselhi la llet, refegirhi aygua, puig qu' aquesta no existeix allá, sino en un punt ahont seria vist de tothom. Aquesta precaució y la de tenir las aixetas ab clau, fa que siga difícil fer traficas ab los productes de lo finca, que tan ben reputats están en l' establiment de aquesta capital, que porta 'l títol acreditat de «*La Llegítima*.» Però, ahont se veu més la constancia y 'l treball del pagés intel·ligent, es en los esforços decidits per adressar las rieras, guanyant d' aquesta manera molts trosos de terreno y evitant frequents y repetidas inundacions, y sobre tot, en la construcció de camins ó vias de comunicació per la fácil extracció de tots los productes de la terra, y son consegüent augment de preu, qu' es lo que 'm cridá seriamment l' atenció. ¡Si á un particular cualsevol li deyan qu' habia de cons-

truir de sos fondos, un camí de carro de Barcelona à Mataró, s'espantaria, y no obstant l' actual duenyo de can Montmay del Papiol n' ha construhit uns 30 kilòmetros dins de sa finca!

FRANCISCO X. TOBELLA.

SECCIÓ DE VARIETATS

HISTORIA DE LA SEDA

SA INTRODUCCIÓ EN ALGUNS LLOCHS D' EUROPA.

¿Parlem avuy, estimat lector, del important article de la seda?

Obrint lo grant llibre, 'l de l' historia, veyem que l' art de recullir la seda s' atribueix als habitants del *Celest imperi*, com dihuhen ells, y una de las cròniques de la Xina, 'ns demostra qu' aquest descobriment fou degut á la dona d' un Emperador nada menos que ¡friolera! dos mil anys avans de Jesucrist.

Tant empenyo posá en son desenrotllo la descubridora, que destiná en l' interior de son palau un terreno pera lo cultiu de moreras, ahont se dirigia de tan en tan ab molta pompa y en companyia de las mes nobles damas de la Cort y allí recullia las fullas ella mateixa, pera destribuir-la luego á las cucas.

Tal modo de procedí es molt natural que fos seguit per tot l' Imperi, però ho fou tan que poch temps després portaban vestits de seda tots sos habitants, ahont poch avans anaban cuberts de pells.

Aquest tant important article, fou desconegut per las demés nacions del mon fins de las mateixas Roma, Cartago y Atenas, ciutats allavors las mes interessants, degut aixó tal volta á que 'ls xinos no tingueren comunicació ab cap poble de l' antiguitat: no essent conegut en Roma fins al regnat de l' emperador Octavi conegut també ab lo nom d' August, pero tan cara 's pagaba la seda que ni 'ls mateixos emperadors, s' atrevian á usarla, y aixó que 'ls dominaba molt lo luxo, essent tal vegada aquesta la causa de que l' emperador que va sucsehir á Octavi, anomenat Tiberi, prohibís los vestits de seda en l' any 15 de la era cristiana. Ab semblant prohibició poch increment podia pendrer nostre article.

L' emperador de Roma Heliogábal fou 'l primer que 'n l' any 220 se vestí enterament de seda y no es d' estranyar puig que durant son regnat fou gran l' impuls que prengué la profusió de dit article, 'l luxo dels vestits era una cosa exagerada y 'ls grans banquets estaban á l' ordre del dia, si aixís se 'm permet dirho, arribant fins á formar un senat ó congrés de donas.

Temps hi ha hagut que la seda s' ha pagat á pes d' or; y segons diu Vopiscus, l' emperador Aureliano no volgué que sa muller portés vestit de seda per ser género d' un preu tan elevat.

Fins en lo sigle vi y en temps de l' emperador Justiniano era molt car lo preu de la seda que de la Xina portavan las caravanas de comercians

persas y abusant del monopoli que duyen entre mans realisaban colosals ganancias.

A mitjans de dit sigle dos frares que van pasar á la Xina una gran temporada, se instruiren en la cria dels cuchs de seda, animal de saliva tan preciosa, com també ab la fabricació de sos productos, marxant mes tart á Constantinopla, portant lo fruyt de son secret que declararen al ja anomenat emperador Justiniano, qui ab molt empenyo 'ls obligá á tornar á la Xina 'l objecte de portar d' allí la llevor dels cuchs de seda, tornant los frares á la Xina pera cumplir l' ordre que manat se 'ls hi havia. Era l' any 555 quant tornaren ab tan preciosa llevor, portantla amagada dins del buyt de son bastó; la feren naixer posantla entre mitx de fems y ensenyaren lo modo de criar y propagar los cuchs.

No se feren menester molts anys pera que 's propagués semblant industria, introduhintse lo cultiu de las moreras, y construhintse també alguns tallers de sederías. Espanya fou un dels primers païssos d' Europa, en que 's va coneixer la fabricació de la seda, de manera que 'n lo sigle ix, los moros que ja anteriorment habian estés aqueixa industria en las costas d' Africa, la propagaren á nostre pais, qual dominació tenian allavors. En l' any 1478 y 1494, regnant los Reys Catolichs, existian aquí á Espanya, reglaments relatiu á la fabricació de la seda.

En lo sigle xii Roger I rey de Sicilia, va introduhir aquest insecte y la morera que l' alimenta, en l' antich Peloponés: estenentse de poch en poch de Sicilia á Italia l' art de frabricar las sedas y Venecia, Bolonia, Florencia, Luca y altres ciutats adquiriren una gran reputació en l' art de criar aquestos cuchs, de preparar las materias y de fabricar les generos. A últims del sigle xiii los Papas introduhiren en lo comptat d' Avinyó las moreras, los cuchs y algunas fábricas de seda.

Desde Avinyó 's vá propagar la fabricació de la seda á Nimes, Lyon y París, y en l' any 1470 Lluís XI la establí á Tours. Segons afirma Mr. Andreu Potier, Rouen, á principis del sigle xvi posehia fabricas de seda que no desaparegueren fins á la meytat del pasat sigle. Francisco I de Fransa, rey que vá caurer presoner en la batalla que tingué lloch á Páira (Fransa) contra las tropas de nostra patria, qual emperador era llavors Cárlos I, va protegir d' un modo especial lo cultiu de la morera, y Enrich II rey de Fransa també y fill del últim que habem anomenat, fou 'l primer que usá mitjas de seda al efectuar-se 'l casament de sa jermana ab lo duch de Saboya.

Enrich IV de Fransa imitant als Valois feu plantar moreras á Orleans, Fontainebleau, etc. Baix lo ministeri de Colbert en 1666, fou quant se desserotllá 'n las provincias meridionals de Fransa d' una manera considerable l' industria de la seda.

La revocació del edicte de Nantes que fou publicada 'n l' any 1685 vá esser la causa de que disminuís per alguns anys l' impuls qu' en Fransa habian pres las fábricas de seda, introduhintse en dita época la cria del cuch de seda en Inglaterra y Alemania.

Per efects de la malaltía que d' alguns anys á n' aquesta part s' es desarrollada entre las cucas de seda, la producció sobre tot en Europa, va essent menos important cada dia, podent dir per lo qu' á nostra Espanya pertany, que se la estima en sols un tres per cent, del total general.

En nostres dias es inmens lo consum de sederías que 's fá en tota la estensió del Imperi Xino y del Japó, en tanta de manera que la fabricació d' aquest preciós teixit es casi tan considerable allí, com la del cotó aquí

en Europa, puig que totes las classes de la societat portan vestits de seda; cosa que no crech estranyis gens estimat lector, puig que 's molt natural qu'ells que foren los descobridors se 'n portin la part mes grosa. Un altre dia parlarem d' una altra qüestió ¿eh?

UN NOY DE SA CASA.

Molins de Rey y Abril de 1877.

NOTICIAS AGRÍCOLAS

AVIS IMPORTANTÍSSIM — Cridem la atenció de nostra classe agricultora respecte 'l repartiment format per esta Administració Económica y aprovat per la Excm. Diputació Provincial, del cupo de contribució de immobles, cultiu y ganaderia que ha correspost als pobles de esta Provincia pera lo exercisi económic de 1877 á 1878, de conformitat ab lo manat per Real ordre de 19 Abril y Circular de 30 del mateix mes, qual repartiment ve inscrit en lo *Bolleti oficial* de 31 del darrer Maig nú. 129. Al dar tan important avis, no podem menos de recomanar se enterin los contribuyents de las prevencions que se fan als municipis per la referida Administració al verificar la aplicació del cupo general del poble á la riqueza individual del mateix, no poguent gravarse per territorial mes de 21 per 100 y per lo que se refereix á las atencions municipals no pot passar del 4 per 100 y de 2'62 per 100 per premi de cobro; essent de tanta major importancia esta advertencia per quant despres de ultims per los Ajuntaments y Juntas periciales, aquestos travalls deuen exposarse al publich per l'improrrogable terme de quinze dies, dintre dels quals podrán formular los contribuyents sas queixas, que en cas de espressarse deuen resoldrers dintre de tres dias per los mateixos Ajuntaments y Juntas periciales notificant la resolució al interessat pera que pugui al·larse d' ella devant la Administració, y com si no s' aprofita dit plasso no son admisibles recursos de cap manera segons está previngut en la regla 2.ª de la circular de la Direcció general de contribucions de 6 Novembre de 1852, que oportunament recorda esta Administració Económica, per aixó hem cregut molt convenient consignar aquest util avís á nostres lectors, perque, advertits á temps, estigan á la mira quan los pobles fixin al publich aquestos repartiments com se 'ls mana efectuarho axis per la ley. També recomanem als mateixos contribuyents no olviden estudiar las demás prevencions que se fan per part del Sr. Gefe Económic als pobles, com entre altres la de que junt ab lo repartiment envihin los municipis lo llibre apéndice al amillarament, ahont, com es sabut, venen consignats las altas y baixas que anualment sufren las fincas del districte municipal, fentse un important recort als pobles referent á la responsabilitat que contrauen los mateixos quan al senyalar la riqueza á un individuo que la ha aumentat ó creat de nou no fassan beneficis aquest augment per uns vehins en detriment de altres, faltant á la justicia que 's deu á la massa en general de contribuyents del districte municipal. Aquestas y las demás prescripcions que venen detalladas en el ja dit *Bolleti oficial*, las recomanem eficazment als propietaris tots, si no volen despres veure desatesas sas justas queixas que no tindrán cap valor si esperan á desplegar la seva activitat quan rebin lo primer taló de avis para 'l pago de la próxima cuota de contribució.

MALALTIA DEL TARONJER.—Los estragos que va causant la terrible plaga d'insectes, que novament s'ha apoderat de tan preciós arbre y qu'acaba per matarne molts centenars en Tiana y altres punts limítrofes, deixant pobres á propietaris que vivian desahogadament ab la renda de son fruyt, ha mogut d'una manera especial á tots los que 'l conrrean, qu'han vist convertit en paisatge d'hivern las frondosas hortas, ahont lo sol no hi entraba may, per l'espesor de las fullas de perenne verdor.

Despres d'haberse probat ab mes ó menos hon éxit, la cals, guix, ciment, llexiu, vinagre y altres cosas en los diferents punts ahont aquest enemich s'ha fortificat, lo Sr. Pau Giralt de Tiana, ab un zel poch comú, atesa la seva posició especial, s'ha posat en front de la crusada d'extermini qu'ha comensat á iniciarse allá, proposant un líquit insecticida de sa preparació, específich pera combatrel en tota la línea: de quals operacions donarém compte á son degut temps; y quals resultats anirém publicant en las columnas d'aquesta humil publicació, aixís que 'ns sia possible ferho

PREMI DE MOLTA UTILITAT.—La *Societat Barcelonesa d'Amichs de la instrucció* ofereix un premi d'una medalla d'or ab lo nom del agraciat y títol de Soci de mérit, al autor de la millor obreta qu'exposi metódicament la *Descripció clara y recreativa dels aucells y dels insectes de nostre país*, expressant sas costums y alimentació, pera que 'ls noys ab sa lectura aprenquin á respecta 'ls animals útils al agricultor y, per lo tant, amichs del home.

ERRATA.—En la nota corresponent á la página 129 hi han passat algunas erradas que anem á esmenar.

Ratlla 6 ahont diu 1773 deu dir 1573.

Ratlla 8 » » 1786 » 1806.

REVISTA VINÍCOLA

Alguna animació han tingut las transaccions en algunas comarcas, degudas aquestas en part, á la bona disposició qu'han deixat las noticias algo favorables que s'han rebut de los mercats d'América, ahont sembla s'han alarmat un poch ab motiu de la guerra d'Orient y tement qu'aquesta se convertís en una guerra Europea. Aquesta animació en la situació actual ha produhit com es natural una fermesa que si aquesta se manté farà forso-sament un alsa en lo preu dels vins.

Acabem per avuy comunicantvos las noticias que de las següents localitats tenim rebudas.

Vilafranca del Panadés. Los preus actualment son de 24 á 26 pesetas per carga los negres y de 20 á 22 pesetas los blanchs, prés al peu del seller.

Vendrell. Los vins negres y de bona calitat son bastant sollicitats per los compradors á 6 duros carga á que los pagan actualment. En pochi dias s, han verificat algunas vendas d'importancia.

Vilanova y Geltrú. L'exportació

de vins per América es regular. Vi en mans dels nostres culliters fá ja algun temps que no 'n queda.

Carinyena (*Lragó*). Los vins ab tendencia d'alsa, pagantse actualment de 24 á 26 pessetas per *alques* (8 porrons menos qu'una carga). L'extracció regular.

Requena (*Valencia*). Los vins se mantenen ab fermesa als mateixos preus que d'aquesta localitat avisabam ultimament.

Barcelona y Juny de 1877.

J. G.

Imprenta de «La Renaixensa», Portaferrissa, 18, baixos.